

Dr ERNA ŠUKLJE

Mnogi danas ne znaju za Ernu Šuklje, te će na žalost saznati tek sada iz nekrologa.

Dr Erna Šuklje rođena je 1889. u Fužinama. Njen otac Albert Rosmanith bio je šumarski nadsavjetnik, a majka Ana Moravec bila je rođena u Opavi, Češka.

Osnovnu školu završila je u Senju (1898), gimnaziju u Zagrebu (1908), Filozofski fakultet jednu godinu Grazu, dalje u Zagrebu (1908—1912), predmeti: prirodopis, kemija, fizika, francuski. Doktorat filozofije, struke mineralogija i petrologija obranila je na Mudroslovnom fakultetu 11. 10. 1915. u Zagrebu pred komisijom u sastavu: prof. Kišpatić, prof. Janeček i prof. A. Bazala na osnovi disertacije: Lapor u jednom dijelu Zagrebačke Gore. Disertacija je iste godine štampana na njemačkom jeziku u Glasniku Hrvatskog prirodoslovnog društva. U tom radu autorica prikazuje izgled, mikroskopski istraženi sastav i kemijske analize 10 vrsti lapora s nalazišta između Podsuseda i Gračana. Provodila je i bojenje nizom boja, jer glinovita supstanca u talogu reagira na organska bojila koja se inače upotrebljavaju u biologiji. Zaključno daje tabelu kemijskih analiza lapora i dolazi do rezultata da su terciarni lapori Medvednice nastali iz kristalinskih stijena jezgre gore, jer su utvrđeni isti minerali. Ovaj doktorat filozofije, struke mineralogija i petrografija, prvi je kojeg je iz geoznanosti u Zagrebu postigla jedna žena.

Iste se godine udala za geologa Frana Šukljea i slijedeći članak izlazi pod imenom E. Šuklje Albertova. To je prikaz o laporima u »Prirodi« od g. 1915. Kao doktor nauka izvršila je brojne kemijske analize za Miju Kišpatića. S Tućanom prošla je i Makedoniju.

Pisala je popularne radove iz kemije i prirodopisa, npr. o analizi vina po Solleronu, o zakonu refleksije i loma, o cvrčku i dr. Te radove objavljivala je u pabircima u »Prirodi«, obično nepotpisane. U mnogim radnjama M. Kišpatića mogu se naći kemijske analize koje je izvršila Erna Rosmanith.

U mladosti bavila se muzikom (klavir) i sportom (laka atletika, hokej na travi, planinarenje, tenis i rukomet).

Službovala je na gimnazijama u Zagrebu od 1912—1945, zatim u Đakovu, Sl. Požegi i Varaždinu od 1945—1953, kao profesorica i direktorica. U Zagrebu između dva rata predavala je na Evangeličkoj školi u Gundulićevoj ulici, na njemačkom jeziku, prirodopis, geometriju i kemiju. Umirovljena je u Varaždinu 1953. g. kao profesorica.

Sklonost prema omladini dolazila je kod nje uvijek do izražaja. Svojom neposrednošću i dobrotom znala se približiti nama đacima, zaokupiti nas i zainteresirati za svoja predavanja u toj mjeri, da smo se neki današnji geolozi (njeni đaci iz varaždinske gimnazije) opredijelili za svoje zvanje baš zahva-

ljujući njenom populariziranju interesa za prirodu. Ostala su mi u sjećanju njezina predavanja, koja su poput romana bila isprepletana mnogim zgodbama i dogodovštinama s terena.

Do kraja svog života, doslovno do zadnjeg daha, bila je srcem i dušom uz mladost i sport. Možda će to najbolje prikazati jedan dio iz njenog posljednjeg pisma — poruke Savezu za fizičku kulturu Hrvatske (Zagreb) povodom 100 obljetnice modernog sportskog pokreta u Hrvatskoj, na čiju je proslavu bila pozvana — »Vi, koji sada spadate u generacije starih sportaša, znadete dobro, kao i ja, kako je neizmjerljivo lijep i ugodan osjećaj kad čovjek nakon bavljenja sportom osjeti onaj blagi, ali osvježujući umor. Upravo danas, kad mehanička civilizacija zagađuje okolicu, potreba za sportom sve je veća. Jako sam stara, ali sam sretna kad se sjetim divnih dana mladosti na sportskim terenima«.

Duboku uspomenu ostavila je dr Erna Šuklje u svima nama koji smo je poznavali, zbog svojih kvaliteta, dobrote i spremnosti da svakom pomogne. Uspomena na nju ostat će trajno u srcima velikog broja njenih đaka, prijatelja, geologa, sportaša, kao i bol što joj ne možemo uzvratiti za sve njene pažnje i žrtve.

Simptomatično je za našu sredinu, da je u novinama izašao nekrolog samo kao nekadašnjoj sportašici.

Slava Erni Šuklje.

Terezija Jagačić

Objavljeni naučni i stručni radovi:

Rosmanith, Erna: Mergeln in einem Teil des Zagreber Gebirges. — Glasnik Hrv. prir. društva, 27, 184—202, 1 tabela. Zagreb, 1915.
Šuklje Erna Albertova: Lapor. — Priroda, 5, str. 23. Zagreb, 1915.

IZVJEŠTAJ O RADU HRVATSKOG GEOLOŠKOG DRUŠTVA OD 14. II 1974. DO 14. XI 1974.

Na Redovitoj skupštini HGD-a, održanoj 14. veljače 1974. godine, izvijestili smo o dotadašnjem radu, tj. za razdoblje nešto više od jedne godine. Taj je izvještaj tiskan u Geološkom vjesniku, 27, 381—384, Zagreb, 1974. Sada prikazujemo djelatnost, koja se odvijala od toga datuma do danas, u drugoj godini mandata istoga Upravnog odbora.

I Stručni sastanci, predavanja

U prvih 14 mjeseci našega rada održano je 16 stručnih sastanaka ili predavanja, a u daljnjih 9 mjeseci još 8 predavanja (ukupno 24). Navodimo ova posljednja:

- 17) 7. ožujka 1974. Dr B. Crnković, V. Babić i I. Tomašić: »Gabro Hruškovca kraj Ljubešćice s kontaktnom aureolom«.
- 18) 14. ožujka 1974. K. Urumović: »Značajke nekih ukliještenih (zatvorenih) vodonosnih horizonata sjeverne Hrvatske«.
- 19 i 20) 4. travnja 1974. Dr V. Majer: »O nekim aktualnim problemima petrologije tretiranim na međunarodnim skupovima«. — Dr M. Vragović: »Noviji pogledi na silikatne taljevine«.
- 21) 11. travnja 1974. Dr A. Polšak: »Paleotemperaturni odnosi u kredi Dinarida (kisikova izotopna metoda) i njihova uloga u paleogeografskoj rekonstrukciji«.